

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hónapra 2 frt 50 kr.
 Három hónapra 1 frt 25 kr.
 Hirdetési penek postautalvánnyal küldhetők.
 Tíz évvel számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

H I R D E T É S E K

Négyházasos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 4 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.
A nyiltérben:
 minden négyházasos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A szerzők a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 37. sz.) küldendők.

Kérlek vissza nem adandók.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS ZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR

— vasárnap reggel. —

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

342. 1896. szám.

Közölni tétetik, hogy a folyó 1896-ik évre szóló tökeamat adó kivetési-lajstrom a magyar kir. pénzügyigazgatóság számvevő sége által is megállapítva 8 napi közzem-
 lésre kitével végett beérkezvén, az a folyó hó 18-tól kezdve, ugyan e hó 26-ig a városi adóhivatalban van közzemlésre kitéve.

Erről az érdekelte adófizető közönség azon figyelmzetéssel értesítetik, hogy a lajstrom a megjelölt határidőn belül bármely napon a hivatalos órákban megtekinthető, s a netán sérelmes megadóztatás elleni fele-
 bezések a közzététel lejártától számított 15 nap alatt a polgármesteri hivatalnál elő-
 terjeszthetők.

Kelt Léván, 1896. évi július hó 17-én.

Juhász László,
 városi pénztárnok.

Aratás.

A mezőgazdasággal foglalkozó álla-
 mok legkritikusabb időszaka az aratás. Magyarország lakosságát ez idő szerint majdnem kizárólag az anyaföld táplálja. Minden ember, ha közvetlenül nem is, de közvetve nálunk abból él, mit az ember a föld rögeiből veritékes mun-
 kával előkényszerít. A mikor a föld megsínyli az időjárást, mélyen érzi a veszteséget az egész emberiség. Nem lehet tehát csodálni, ha a közfigyelem ilyenkor az aratás felé fordul, hogy konstatalja, vajjon meghozta-e a föld az egy esztendei kenyert? És ilyenkor látja be a gazda, hogy vabankot ját-
 szunk a sorssal. Az egyoldalú mező-
 gazdálkodással élő országnak van meg-
 így aratás táján az a kockázatos hely-
 zete: hogy vagy általános népjólét mu-
 tatkozik egy jó termés folytán, vagy
 hatósági beavatkozást s enyhítést igénylő
 köznyomor, midőn a lakosság számára
 inséges kölcsönöket szedeget föl az
 államhatalom.

TÁRCSA.

Mutogatod boldogságod.

Mutogatod boldogságod,
 De tudom a valóságot;
 A férjedet csókolgatod:
 S én vagyok a gondolatod.

Mikor az ő csóka éget,
 Kin, szenvedés, tudom, néked;
 Mikor áttal fog a karja,
 Szived a vágy majd szét marja.

Keresed a társaságot,
 Vigan éled a világot;
 De ha oszt' magadra hagyják,
 Régi vágyak megröghannak.

Nem tudsz tőlük menekülni,
 Szived újra kezd hevülni,
 S akarod vagy nem akarod:
 Én vagyok a gondolatod.

Garami.

A márványszobor.

— Irta: FEKETE ZOLTÁN. —
 Monaco! Mily egyhanguan hangzik e
 kiáltás a pályaudvar perronján. Itt tanyázik
 az élet, itt csapnak legmagasabbra a szen-
 vedély hullámai. Itt egyesül a varázs az
 átokkal, mi pedig ezen kevert levegőt szív-
 juk be teli tudóval, e kábító halálhozó mérget.
 És azután? „Rien ne vas plus.“ De e
 jeligeje a monacói életnek elhangzik ma a

A kockázat esélyeit semmi sem igazolja jobban, mint a magyar föld-
 nek egyre nagyobb mértékben történő
 eladósodása, mely immár közgazdasági
 devalvációval fenyeget. Pedig a kul-
 turális fejlődés és a kifejlesztett állami
 intézmények, e mellett a mezőgazdasági
 bajok annyira igénylik az állam cson-
 kítatlan bevételeit, hogy közintézmé-
 nyeink legfelsőbbjéig, a kulturális al-
 kotásoktól a falusi iskolaházakig, az
 emberek köznyomorban és inségben
 szenvednének, ha csak egy esztendő-
 ben is tönkretenné az időjárás az
 aratást.

És ezt a közgazdasági szakírók an-
 nak tulajdonítják, hogy Magyarország
 földbirtokosai majdnem kizárólag ka-
 lászos növényeket termelnek, a mely-
 lyel azután majdnem az egész földdel
 kell versenyezniük épen akkor, mikor
 ez az istenáldotta föld talán másképen
 még jobban értékesíthető. Így aratás
 idején bizonynyal minden gazda lel-
 kében felébred az aggódó sejtelen, minő
 hazardjátékot üz egy ország, mely az
 ő mezőgazdálkodásában a legósdibb
 egyoldalúságra van kárhozható.

Szabad-e, hogy mezőgazdálkodásunk
 a kalászos termelésben merüljön ki,
 főleg miután milliárdszámban szabadul
 fel holdakban az amerikai szüztalaj s
 a mindjobban tökélesített közlekedési
 eszközökkel a távolság merő anachronis-
 mussá vált.

Szabad-e az élet igényeinek ily örült
 emelkedése mellett, csak a gazdálko-
 dásban konservatívnek maradni, mikor
 minden téren az erő és anyag észszerű
 kihasználása teremt sikereket?

És legfőképpen: szabad-e nálunk
 kalászost termelni, a hol az árfluktuációk
 mesterségesek s börszemanőverekkel ron-
 tják a nyers termény értékét, a hol az
 ország tisztán erre az áldott földre tá-
 maszkodik, mely mint egyes észszerű
 gazdák mutatják, teljesen alkalmas
 minden kereskedelmi növény terme-
 lésére?

valezeráriákban. A bálteremben föl s alá
 lebegnek a párok; jönnek-mennek, nevet-
 gélnek és suttognak. És azután? Minden
 hallgat, a halál elítzte az életet a fényes
 t. rmekből. A koszorúk, a csokrok elhervad-
 tak, a zene elenyészett az éjszaka csöndjé-
 ben. Csak szellemek suttognak a teremben,
 suttognak a szabadban. „Rien ne vas plus“, e
 szózat végigreszketni látszik az öngyilkosok
 sírjai fölött.

„Rien ne vas plus,“ hangzik az éjjeli
 szellő suttogásából, a lehulló, elsárgult leve-
 lek zizegéséből; hogy sírnak a parthoz ütődő
 hullámok: „Rien ne vas plus.“

De még pezseg az élet, még hangzik a
 zene, a párok közt lebeg a Morgan grófné
 elegans alakja. Diadém ragyog ébenszín ha-
 jában. Szeme is sötét, hideg gyémánt. Lady
 Morgan a legünnepeltebb tánczosnő.

„Tralla trallala!“ Mily csábítón szól a
 zene. Neischen báró szorosabban öleli át
 szép tánczosnőjét. Szegény Neischen, — ő
 ezt nem érzi, hidegen siklik el rajta pillan-
 lása. Neischen báró thémát keres, de nem
 talál. A mindennapi egyöntetű fecsegéshez
 folyamodik.

„Uj botrány a Borstoff házasságában,
 vicomte Letogare agyonlötöte magát és a
 szegény, szellemdus Adelsdorf . . . Ah par-
 don grófné, azt hiszem ez a német medve
 Werden lábára lépett?“

A szép asszony nem is felel a részt-
 vevő kérdésre . . . A kis láb . . . egy igazi
 tündérláb, a fehér atlasz cipőben nem is

Hanem így aratás idején egyedül
 a sopánkodásnál maradunk.

A kik elfogadják tételünket, hogy a
 nemzet jólét érdeke követeli, miként ez
 a vabank játszás a sorssal megszűnjék,
 azoknak velünk együtt azt kell ohaj-
 taniok, hogy ebben az agrikulturn állam-
 ban mindenkinek keze ügyében legye-
 nek a gazdasági szakiskolák és minta
 gazdaságok.

Lám Kállay Béni már Boszniában
 jól csinálja. Évek óta nagy sikerrel
 működnek az állami gazdasági telepek,
 a hol a bosnyák kis gazda télen át
 elméleti képzést nyer, nyáron át ut-
 mutatást s értékes tanácsokat kap. Az
 intézmény hamar népszerűvé lett s
 látni kell csak s erre igen alkalmas, a
 ki Boszniába nem akar kiutazni, az
 országos kiállítás, hogy az okkupált
 tartomány mily rohamlépésekben halad
 a racionális kereseti források felé.

A magyar gazda csökönyös ragasz-
 kodását is meg lehet törni a sikerrel.
 Csak lásson egy hasznos kereset forrást,
 azonnal utána néz maga is, hogy el-
 tanulja és alkalmazza.

De nógatással nem sokra megyünk.
 Magunk évek óta hirdetjük, hogy a
 folyton szaporodó közterheket a régi
 vivásu gazdálkodás ide-oda alig bírja
 meg, hogy legtöbb ideje a kereskedelmi
 és ipari növények termeléséhez fogni
 és a mezőgazdasági ipart megterem-
 teni. Évek óta mondjuk, hogy ha a
 földnek fellendült és ma talán az értékén
 tulhajtott árait meg akarjuk tartani;
 akkor a kalászos termelést a minimumra
 kell szállítani.

Igy aratás idején azt hisszük nem
 kiáltunk a pusztába, még most sem,
 midőn átlag erős reménykedés és jo-
 gosult várakozás egy jó gazdasági évvel
 kecsegtet.

A bevált reménység tegyen előre-
 látókká és nem elbizakodottá. Mert a
 föld rögeiben lakozik az arany, csak
 ki kell tudni onnét aknázni.

látszik fájdalmat érezni; szép szemeit Neis-
 chenre szegezi és a szép ajkak, melyek több-
 nyire oly némák, idegesen kérdik.

„Adelsdorfot említette, mi van vele?“
 Mi lenne vele, mondja Neischen váll-
 vonva. Régi nemes, hercegi vér, de semmi
 pénz! Ma föl, azt hiszem Adelsdorf ma vesz-
 tette el a rouletten vagyonának utolsó rom-
 jait. C' est dommage, nest ce pas comtesse?
 C' est dommage!“ feleli gépiesen az ass-
 szony.

Hirtelen egy karszékhez vezeteti magát.
 Egy márványkép, egy sphira, ki rejtélyeit
 örök hallgatásba látszik rejtetni.

Neischen báró boszsan távozik.
 C' est dommage vraiment! Szegény Neis-
 chen, mily szépen fedezhetné adósságait a
 Morgan grófné vagyonának csak igen kis
 részével.

„C' est dommage!“ mormogja Neischen
 sötétben. „C' est dommage“ suttogja a nyi-
 tott ablakon belopódzott szellő.

A szép grófné areza hirtelen olápad.
 Egy magas, katonás alak jelent meg a terem-
 ajtóban, az Adelsdorf Henrik alakja. Areza
 életunt kifejezést öltött. Körülnéz, meglátja
 a grófnét, annak szép szemei különösen néz-
 nek a férfira.

Lassan közeledik a hölgyhöz.
 „Hogy van, mylady?“
 „Én szeretném fölteni e kérdést, her-
 czegem.“

Adelsdorf vállat vont.
 „A régi ének grófné, nincs változatos-
 ság: játszottam s vesztettem.“

Hazánk városainak fekvése.

— Irta: HANUSZ ISTVÁN. —
 (Folytatás.)

Ha fölme gyünk Buda szirtfokára, egy-
 mást fojtogatják az apró házak, elegendő
 helyet nyújtó lakásai a hajdani büszke lova-
 goknak. Lábunk meg megbotlik a régi török
 erősség omladékain. Ott messze végül, mesz-
 szebb mint a város, rengeteg síkság zöld
 szőnyege terül el és fehéren fénylik ki a
 Keletnek három vagy négy országutja. Az
 a meredek szirt a Duna fölött, ott jobbkéz
 felől, jelezte az ozmanok császárságának végső
 határát; a muzulmán áradat nagy lomhán
 visszavonult lábai alól, akár a tenger, mikor
 haragos mormolással távozik a meredek par-
 toktól, melyeknek alját lassanként kirágtá.

A látóhatár tágulásával egyre merészebb
 gondolat szárnyacsapdosva követi téren és
 időn át a hódító vizeknek ezt a visszaha-
 nyatlását; követi városról városra, századról
 századra. Eugen hercegtől Skobelegffig és
 Péterváradról Plevnáig; belemegyed a kor-
 szakok messzeségébe, míg szemünk a síkság
 fölemelkedő ködén iparkodik áthatolni. Van-e
 az egész világon külföldi obszervatorium, hogy
 egy tekintettel nézhessük végig a Kelet min-
 den dolgait? Budapest az a geometrikus
 pont, a hol Konstantinápoly, Belgrád, Bu-
 karest és Szerajevo országutjai keresztezik
 egymást; midőn itt állapodtunk meg, hogy
 jobban láthassuk a (Balkán) félszigetet, úgy
 tettünk, mint a festő, a ki hátrafelé lép,
 hogy a kép perspektíváját biztosabban meg-
 ítélhesse.

Eger várát III. Mohamed az angol ki-
 rálynőhöz intézett levelében így írja le:
 „Már messziről igen hatalmas és oly beve-
 hetetlen erősségnek tünt föl, mint a Dema-
 vent hegye és oly nagynak, akár a két hegy
 Elbursz és Elvent. Midőn pedig közelébe
 értünk, oly megdönthetetlen várnak látszott,
 akár a Kaukázus hegye és a fundamentumjai
 nagyságra nézve látszólag tulajdonyalták a
 bikát és a halat, melyeken a világ nyugszik.
 Falai és tornyai az égi bolygók közé nyul-
 tak s ha a Kaukázus fölséges madara, a
 boldog phoenix megkisértené fölöttök elrö-
 pülni, borzalmában a rémitő magasság miatt

„Oly nagyon vonzza önt az arany mon-
 prince“, szól az asszony, közelebb hajolva.

„Az arany!? Megvetem az aranyat.“

„És mégis azt tartja a világ, hogy önt
 az arany csillogása vonzza a roulettehez.“

„A világ!? Ön is e világhoz tartozik
 grófné?“

„Nem!“ feleli gyorsan az asszony meg-
 rázva szép fejét.

„Tudtam, hogy Ön nem tartozik e vi-
 lághoz, s azért mondok el önnek olyasmit,
 mit más előtt elhallgatnék.“

Szép, fehér kezével végigsimította hom-
 lokát, mintha egy árnyat akarna elűzni onnan.

„Atyám adósságokat hagyott hátra“, —
 mondja minden bevezetés nélkül, — „oly
 adósságokat, melyek beszenyvezik az Adels-
 dorfok becsületét. S nekem, mint legidősebb-
 nek jutott a feladat, azokat törleszteni, mi-
 előtt napvilágra jövének. De mit is beszél-
 lek,“ szakítja magát félbe. „Nekem sok pénzre
 van szükségem grófné, nagyon sokra.“

A szép asszony csak rázta fürtös szép
 fejét.

„Sok pénz átok hercegem, higgyen ne-
 kem . . . Nehezen viseltem ez átkot.“

Adelsdorf a guaynak egy nemével néz
 rája.

„Sok gazdag embertől hallottam már
 átkozni az aranyat;“ felolte gunyosan „de
 egy sem akadott, a ki ezen terhet egy szegény
 ember vállaira helyezte volna.“

„Akkor Ön csak embereket tanult is-
 merni, de nem nagy embereket mon prince.“

Behuny szemekkel vetette magát hátra

elhullatná tollait és szárnyait." Ugy látszik, Petőfinek a János vitéze bevált volna fogal mazóul a szultáni kancelláriába. (Századok 1895. 399.)

Nagy-Ényed arca szépsége, szeme ragyogása nem babonázza meg első látásra az idegent; olyan, mint a kissé szeplős, csunyácska nő, a kiknek szíve és lelke a szebb, a kiket megismerni annyi, mint beléjük szeretni. Alsó-Fehérvármegye e székvárosa a Maros völgye mentében épült; valamikor szász város volt, de már a nemzeti fejedelmek idejében magyar lett, a szászok emléke ma már csak egyes kiváló magyar családok nevében él. Fontosságát az oláh-ság ösztönyszerűen érzi, mert minden száz- évben földulja egyszer, de a történelmi emlékek lepte talajon újra fölépül a város, hogy őrtenya legyen a magyar kultúrájának. A város kicsiny, nem is a legrendesebben van építve, jelentősége polgárai lelkében rejlik. (Dr. Werner Gyula.)

Ha valaki a városokat jegyezkezhhez hasonlitaná, melyek az adott természeti okok behatása alatt kénytelenek következetességi törvények szerint alakulnak ki: a szög fejére irányozna, de nem egészen ütne rá, mert figyelmen kívül nem hagyhatók a társadalmi és politikai tényezők sem, melyek részint azok polgárainak lelkében gyökereznek, részint távolabbról jövő ezélatosság- nak az eredményei. Sok külön természetű ok játszik össze, hogy valamely város fölélt az események rohanó árja napi rendre ne térjen.

(Vége.)

Barsvármegye közigazgatási bizottsá- gának július 7-én tartott üléseiből.

Znamenák Sándor, Detrich Péter és társai törvényhatósági bizottsági tagoknak D o m b a y Vilmos volt alispán és dr. R u f f y Pál volt főjegyző ellen a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálatnak elrendelése iránt a m. kir. belügyminiszterhez 96508. II. 1895. és 96554. II. 1896. sz. alatt közvetlenül benyújtott és általa illetékes tárgyalás és elin- tkezés végeit a bizottsághoz áttett két rend- belüli panasz kérvény ügyében.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága július 7-én tartott ülésében a panasz kérvényekben előadott panaszokat, az ezekre vonatkozólag beszerzett és becsatolt hivatalos okmányoknak részletes betekintésével megvizsgálván, — a panaszlóknek azon kérel- méit, — hogy Dombay Vilmos volt alispán és dr. Ruffly Pál volt főjegyző ellen a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat elrendeléseik — elutasította.

Ezzel kapcsolatosan a vármegye tör- vényhatósági bizottsága elé azon javaslatot terjesztte, hogy a vármegye alispánjának több rendbeli utalványával kiutalt összegből 54 frt 32 krnak a zsitva-völgyi vasutalapl és 314 frt 64 krnak a garam-völgyi vasutalapl által, a

karszékekben, egy különös mosoly vonult át ajkain.

A grófné hirtelen megszólal. „A propos, tudja hercegem, nősüljön meg gazdagon!”

„Talán Önt vegyem el grófné?” neve- tett Adelsdorf gunyosan.

A szép asszony egy kissé összerázkódott. „Egy nő férjét rendszeren udvarlóik között szokta keresni herceg Adelsdorf, Önt pedig nem láttam még körömben, csak nagy ritkán.”

„Ez a körülmény, nem okozott nagy gondot Önnek grófné?”

„Nem, ellenkezőleg”, nevet erőltetve.

„Udvarlóimat csak a mammon vonja körömbé, Önt pedig nem tartom képesnek ilyesmire.”

„Milyen nyilt és mily önmegtartó, tehát egy udvarlójáról sem teszi fel azt, hogy szépsége vonzza magához?”

„Talán szépnek talál Ön engem Adels- dorf?” kérdé gyorsan az asszony.

„Ah, mily különös kérdés mylady? Én Önt nem csupán szépnek, de érdekesnek is találom, ami több mint a szépség. Szép nőt igen gyakran lát az ember, de érdekeset csak nagyon elvétve.

„On se tire d'affaire le mieux que possible, n'est ce pas, mon prince?” kaczag Morgan grófné. De engem nem vezet tév- utra, tudom, hogy semmivel sem bírok, mivel Önt lebilincselhetném.

„Istenemre nem!” kiált a herceg. „Csak egy kelleke nincs meg, hogy lábaihoz borul- hatnék . . .”

„És ez egy? . . .” kérdi gyorsan lá- zasan.

„Hogy Ön márványból van asszonyom, Önnek nincs forró, érző szíve s így minden szépsége nem lenne képes engem leigézni.”

A szép grófné lassan fölemelkedett. Egy árnyalattal sápadtabb lett az arca és keze

vármegye közuti alapjába leendő visszatérí- tése iránt saját hatáskörében intézkedjek.

A határozatot a következőleg indokol- ják: Detrich Péter és társai panasz kérvé- nyükben Dombay Vilmos volt alispán és dr. Ruffly Pál volt főjegyző ellen a következő vádakat terjesztik elő:

1-ör Vádolják Dombay Vilmos volt alis- pánt és Ruffly Pál volt főjegyzőt, hogy ám- bár tudomásuk volt arról, hogy a garam- völgyi vasutalapl engedélyese Kazy János ur a vármegye főispánja volt, mégis dr. Ruffly Pál a vármegye volt főjegyzője ezen vasutalapl létesítése ügyében tett utazásai alkalmából felmerült napi díjait és költségeit a vármegye irányában számította fel, ezeket Dombay Vilmos volt alispán a vármegye közuti alapjából kiutalványozta, mely össze- getek dr. Ruffly Pál a vármegye pénztárá- ból tényleg fel is vette.

2-szor hogy a 7825.1895. szám alatt felszámított, kiutalványozott és felvett 61 frt, oly czímen lett felszámítva és kiutalványozva a mely czímen érdembe hozott utazást dr. Ruffly Pál valóságban nem teljesítet.

3-szor hogy Dombay Vilmos volt alis- pán és dr. Ruffly Pál volt főjegyző eltűrték a vármegye önkormányzati jogának a vár- megye főispánja azon tényével elkövetett megsértést, hogy a vármegye főispánja a vármegye főjegyzőjét az alispán beleegye- zése nélkül egy garam-völgyi vasutalapl ügyében, mint hivatal vizsgálatok teljesítésére kirendel- te.

4-szer hogy dr. Ruffly Pál volt főjegyző midőn az említett hivatalos vizsgálatokat teljesítette, ezen működéséről napidíjakat és utiköltségeket számított fel, melyeket Dombay Vilmos volt alispán a vármegye házi pénz- tárából ki is utalványozott és Ruffly tényleg fel is vett.

5-ör hogy dr. Ruffly Pál, midőn a vár- megye küldöttsége Szlávy József koronaőr urnál tisztelettel ezen küldöttségben részvé- tele alkalmából 25 frt napidíj és uti költ- séget számított fel, mely összeget Dombay Vilmos volt alispán részére kiutalványozott és ő tényleg fel is vett és hogy midőn ezen ügyben a vármegye közgyűlésében felszólá- lás történt, Dombay Vilmos alispán jegyző- könyvileg azt konstataálta, hogy ezen összeg a garam-völgyi vasutalapl ugyanakkor el- járt főjegyzőt tényleg megillette.

6-szor dr. Ruffly Pál volt főjegyző mu- lasztása miatt 40 50 drb. erdei kihágási ügy évült el.

Ezen vádakat elbírálásánál a bizottság az 1886. évi XXIII. t. cz. 1. §. rendelkezé- sére figyelemmel Dombay Vilmos volt alispán ellen emelt panaszokat fegyelmi szempontból elbírálás tárgyává elfogadhatók- nak csak is az esetleges kár megtérítés kér- dése tekintetében tartja, miután azonban dr. Ruffly Pál, mint a vármegye jelenlegi alis- pánja most is a vármegye tisztí kötelekébe tartozik, az egyes panasz pontokat fegyelmi büntethetőség szempontjából is bírálhat tárgyává tette és ehez képest az egyes panasz- pontokra nézve a következő tényállást álla- pitja meg:

Az 1-ső panaszpontra nézve konstataálja a bizottság a m. kir. kereskedelemügyi mi- niszternek 1891. év szeptember 10-én 49653.

alig észrevehetően remeg, amint a férfinak nyujja.

„Köszönöm hercegem!”

„Talán neveltségemet?”

„Nem, hanem öszinteségét, mit mai kor- ban csak azzal szemben tanusítanak, kit elég erőnek hisznek annak elviselésére. De most egy szolgálatot hercegem. Vezessen a gurderobba, ma gyalog akarok hazamenni.”

Csendesen, szótlanul haladtak egymás mellett az éjjeli sötéttséggel borított parkban.

Egyszerre csak megáll Adelsdorf.

„Nem ezen a helyen lötte magát főbe vicomte Hetoyare?” kérdi.

Azt hiszem ez a hercegem. Mindig ez a vége, „mindig csak ez a vége.”

„Azt akarja Ön mondani, hogy nekem is ez lesz a végem?”

„Önnek nem mon prince . . . Önnek nem szabad így végezni!”

Finom kezei görcsösen ragadták meg karját s a rémület egy nemével vezette el az öngyilkos verével beszenyvezett földről.

Adelsdorf Henrik csodálkozva néz az asszony arcába, de az már ismét felölté szoborszerű, hideg kifejezését.

Igen, ez a márványarc!

E közben egy csoportozathoz értek, mely Ámor és Psychét ábrázolta. A herceg megállott a márvány Psyche előtt. „Tudja Mylady, hogy Ön hasonlít e márvány Psyché- hez?” mondja mosolyogva „és tudja, hogy e hasonlatosságot csak most fedeztem fel?” Levette magát egy padra. „A hasonlato- ság nagyon csudálatos, kivált a hold hala- vány sugaránál.”

Morgan grófné bágyadtan mosolygott.

„A holdsugár lecsókolta a márvány Psy- chéről a lelket.”

Ez nem Psyche, ez egy élettelen nő, kire átokként nehezül lelkének hiánya, mintha

II. sz. a. kelt rendeletéből, hogy a garam- völgyi vasutalapl engedélyese Singer Ede vállalkozónak adatott meg 1894. évi február 11-én pedig a vármegye tö:veny- hztósága kapta meg az engedélyt egy évre.

Ezen előmunkálati engedély lejárván, Kazy János főispán ur 1895. febr. 1-én kelt felterjesztésében kérelmezte, hogy neki az előmunkálati engedély a garam-berzencze- léva alsó-várad-zsitva földemesi vonalra meg- adassék, de tényleg ezen keret formailag teljesítve nem lett, mert a garam-völgyi vasutalapl között Léván a vármegye vasuti bizott- sága által kötött szerződés alapján lett vég- legesítve és így Kazy János főispán ur bár az engedély okmányban engedélyesnek ne- vezetetik formailag engedélyes nem is volt, de a vasutalapl bizottság elnöki minőségében a törvényhatóságnak már lejárt előmunkálati alapján járt el.

A 11. alatti ügyesomónál elfekvő és a vállalkozók által aláírt szerződés Kazy János főispán ur által alá nem íratott és csak annak módosítása után lett általa, mint a vasutalapl bizottság elnöke által aláírva.

Az egyes panaszolt uti számlák és utal- ványozások s az ezekre vonatkozó kiküldé- tések betekintéséből meggyőződött a bizott- ság, hogy miszerint nyilvánvaló, hogy fel- jelentőknek ezen uti számlákra vonatkozó előadása alaptalan és sem a volt alispán, sem a volt főjegyző ezen számlákban be- nyújtása és kiutalása körül szabályellenesen nem jártak el, annál kevésbé követték el ezzel oly tényt, mely kifogásolható vagy fegyelmi elbírálás alá vonható volna.

2-ik panaszpontra nézve, miután az 1895. június 26-án foganatosított a zsarnóczsa- selmezbányai utra vonatkozó terjedelmes tárgyalás és június 29-én tartott Vihnye firdőben azon érdeklőségi tárgyalás, mely- nél a garam-völgyi vasutat érdeklő függőben lévő ügyek és hozzájárulási kérdések voltak megvitatandók teljesen indokoltak jelent- kezik, hogy a vármegye ily lényeges érdekét képező ügyeknek előkészítése érdekében a volt főjegyző, mint egyúttal a vasutalapl bizottságának jegyzője a közbe eső két napot utazás és az ügyben kifejtett tevékenységé- vel töltötte ki, mely időre őt a napidíjak megillették.

A 3-ik panaszpontra vonatkozólag kon- stataálja a bizottság, hogy a panasz kérvény- ben felsorolt heti számlák közül az 1895. év február 1-től kezdődő időszakra vagyis azon időtől kezdve, hogy Kazy János főispán ur a kereskedelemügyi miniszter urhoz in- tétett felterjesztésében saját személyében kérelmezte az előmunkálati engedélynek megadását csak öt számla, melyek közül 3 oly fontos ügyekben való eljárásokra vona- kozók, melyekben a vármegyének szakava- tott képviselése az alispánnak multhatlan kötelességét képezte és nem kifogásolható, hogy ezen kiküldetéseket alispánt törvé- nyes helyettese a volt főjegyző helyettesítette.

Az utti számlák és utalványokban foglalt azon kifejezés „a főispán ur rendeletére” a megállapított tényállás mellett nem pana- szolható fel mint az önkormányzati jog el- leni sérelem elkövetése vagy eltűrése, mert a vármegye főispánja és az alispán ugy a főjegyző között a vármegye legfontosabb

suttogná a kis Ámor fülébe: „Add meg nekem hiányzó lelkemet?”

A férfi újból csodálkozva tekintett rája.

„Azt hiszi Ön, hogy egy halandó képes a másíknak lelket kölcsönözni?”

A szép grófné csak rázta fejét.

„Egy ember, mondja Ön, nem; de egy nagy ember, minő ezerek közt egy találkozik bizonyára képes hercegem.”

„Mylady! Akarom, hogy én legyek azon ember,” tör ki önkénytelenül ajkain . . .

Az asszony lélekzet nélkül, könnyelt szemekkel rebegi. „Es ha én lecsókolnám ajkairól a lelket?” . . .

Ezt már állva mondotta és midőn a herceg utána kapott, már eltűnt az éjben. A herceg kábultan marad fekvé s csak egyre azt suttogja: „Ha lecsókolnám lel- kedet.” . . .

* * *

Tudja Ön kedves báró Neischen, Mor- gan grófné elutazott az éjszaka?

„Mais c'est impossible comte!”

„A földön mi sem lehetetlen Neischen”, feleli a gróf által megszólított bonvivant.

„Morgan grófné egy fagyos éjszakai csillag, mely tündököl a halandóknak hol pedig el- tűnik a fellegek felett.”

„És új csillagoknak ad helyetmessieurs”, szakítja őket félbe egy harmadik, két fel- tűnően ötözött idegen hölgyre mutatva.

„Touspasse, tous casse, touslasse, szegény Adelsdorf, ugylátszik nem tud megválni e helytől, hol elvesztette utolsó fillérét.”

Ezen szavakat Neischen mondta a gróf- nak azon pillanatban, midőn a herceg éppen elhaladt mellettük.

Szegény herceg! Csakugyan nem tud megválni azon földtől, mely megrabolta va- gyona romjaitól.

érdekeiben szükséges személyes és bizalmas érintkezés kétségtelemén teszik, hogy min- den esetről, mely a vármegyeit oly közelről érdeklí, mint a garam-völgyi vasutalapl, mely- nél a vármegye 300000 frt törzsszűvény- jegyzéssel volt érdekelve, a vármegye alis- pánja és a főispán közötti megbeszélés ké- pezte alapját a főjegyző kiküldetésének.

De önkormányzati jog séreime és ennek eltűrése az előfekvő ügyben még azon eset- ben sem volt a panaszolható, mert az elő- fekvő ügyiratok teljes összefüggésben tanu- sítják, hogy a vármegye főispánja teljes te- vékenységgel igyekezett a garam-völgyi vasutalapl ügyét a vármegye érdekében előmozdítani és egy a kormány mint az érdekeltségű az érdekelletétek kiegyenlítésére törekedett, melyre vonatkozó sikeres működésében a vármegye volt főjegyzőjének munkásságát és szakavatottságát a vármegye érdeke szem- pontjából és a vármegye érdekének séreime nélkül nem nélkülözhet.

Ily céltudatos sikeres működés után a vármegye nyilt elismerése mellett a főispán és alispán közötti érintkezést a hivatalos irásbeli korrespondenciák esetleges hiányát önkormányzati jogon ejtett sérelemnek ezen bizottság nem minősítheti.

A 3-ik panaszpontra nézve azon körü- mény, hogy a volt főjegyző a főispán helyett vizsgálatokhoz az alispán tudta és bele- egyezése nélkül rendeltetett volna ki a fő- ispán által, teljes czáfolatot nyer az által, hogy a fozsgalabiró hivatalok vizsgálatára a volt főjegyzőt a főispán helyett 1894. évben a m. kir. belügyminiszter ur 1894. június 19-én 50257. III. szám alatt kelt rendeletével.

Egyébként is a főispánnak jogkörében áll a hivatalvizsgálatokhoz a vármegye alis- pánjától szakiközvetet igényelni.

Elfogadott eiv az, hogy a hivatalnok ott a hol a székhelyén kívül eljár, jogosítva van napidíjakat számítani és így a pana- szoknak a 4-ik pontjában részletezett utti számlák érvényesítése és kiutalványozása annál kevésbbe képezhet fegyelmileg elbírálandó cselekményt, mert a m. kir. kereskedelem- ügyi miniszter ur 1895. évi november 9-én 14504. sz. rendeletével a házi pénztár azon zarszámadásait minden ezekre vonatkozó észrevétel nélkül jóváhagyta.

Az 5-ik panaszpontra vármegye törvény- hatósági bizottsága 1895. év október 28-án tartott rendkívüli közgyűlésében képezte elbírálás tárgyát, mely közgyűlés határozata belügyminiszteri helybenhagyás nyert.

A 6-ik panaszpontra vonatkozólag kon- stataálja a bizottság, hogy az erdőrendeseti ügyeknek előadoja a kerületi főerdész és hogy az erdei ügyeknek másodfoku bírósága a kir. ügyész indítványára több a volt fő- jegyző által tárgyalásra előkészített és az 1895. évi október 15-iki és illetve novem- ber 12-iki ülésbe terjesztett ügyben az el- évülést kimondotta, de ez az illető bizottság és a kir. ügyész tevédeséből történt, miután a kir. ügyész javaslatát az 1879. évi XL. t. cz. 31. § a alapján tette meg és ugy az mint a bizottság figyelmét is kikerülyte az 1879. évi XXXI. t. cz. 86. §-ának rendelkezé-

Minden reggel a Psyche előtt találja Adelsdorf Henriket. Monacóban egy adomá kering: Adelsdorf szerelmes a márvány Psychebe.

Azonban minden adomát leszorított azon hír, hogy Morgan grófné lezaband a Mont Blancról és vagyonát Adelsdorffra hagyta.

Adelsdorf herceget megidéztek örök- sége felvételére.

Tántorogva távozott el a törvényszék épületéből a szegény, gazdag Adelsdorf.

* * *
Az évek jönnek mennek s Adelsdorff örökké kinozza a gondolat: „Öngyilkos lett a grófné, vagy nem?”

Ekinzött lelkét utazásokban akarta el- kábitani s így vetődött a new-yorki világ kiállításába.

A kiállítás festészeti osztályában, egy kép nagyon meglepte. E festmény kétség kívül a monakoi Amor és Psyche csoporto- zatát ábrázolta. És ez a Psyche ugy hason- litott Morgan grófnéhez. Ez az ő nemese szabásu arca s mintha azt rebognék ajkai: „Ha lecsókolnám lelkemet!”

„En az ezernegyedik számú kepet min- den áron óhajtom megvenni” mondta egy órával később Adelsdorf herceg a kiállítás igazgatójának.

„Végtelenül sajnálom uram,” felelte az fejtét rázva, „de a művésznő nem óhajja a képet eladni. Különbön beszélhet a művésznővel, ki a Prince street kilencvenharmad- dii száma alatt lakik.”

Néhány percz múlva szemben állottak, tekintetök kimondhatlan szeretetet árult el amint egymás karjaiba borultak. Morgan grófné nem élettelen szobor többé, hanem egy nő, ki megtanult érezni s szeretni.

E rovatban minden szó egy szeri beiktatása 3 krba kerül: bélyeg- díjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egy- szeri beiktatásért 3 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és társa kiadóczég ad, ki levelbeli tudakozódásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

Egy jó házból való 12—14 éves fiut tanulónak keres- tetik egy vidéki fűszer- kereskedésbe. Jó bánás- módról a cég hirneve kezeskedik. — Czim a kiadó- hivatalban.

Zongora
kitűnő karban, jutányos áron eladó.
— Czim a kiadóhivatalban.

Nagy választék alkalmi ajándék- nak való tárgyakból: chinaezüst- árukból gyári raktár!
Legjobb gyártmányu látszerárak

Klein Sándor
óras- és ékszerész
LÉVÁN.
ezelőtt FELSENBURG FÜLÖP főüzlete.

Törött arany és ezüst legmaga- sabb árban váltók be.
Videki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen teljesíttetnek.

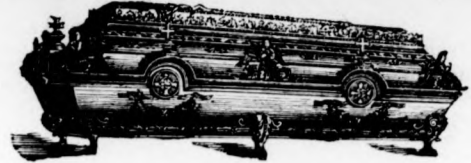
Ajánlja dús raktárát mindennemű óra, arany- és ezüst ékszer- árukból és pedig gondosan szabályozott órák 2 évi jótállás mellett.

Arany férfi remontoir óra	30.—	frtól feljebb
Arany női remontoir óra	14.—	" "
Ezüst remontoir óra kettős fedéllel	8.—	" "
Ezüst remontoir óra egy fedéllel	7.50	" "
Nikl remontoir óra egy fedéllel	4.80	" "
Ingaórák farag. díofatokban egy felhúzással 14 napig járó művel	10.—	" "
Arany gyűrű (14 karat)	2.50	" "
Arany karperecz (14 karat)	9.—	" "
Arany függő (14 karat)	1.50	" "
Arany kereszt (14 karat)	2.50	" "

FISCHER MIKSA Léván.

A bécsi érczárak gyára

ÉRCOKOPORSÓINA

Barsvármegye területére szóló kizárólagos gyári raktárát május hó 20-án átvettem

A kinek az a szomorú sors jutott osztályrészül, hogy koporsóvé- telről kell gondoskodnia, ajánlom azokat

15 forinttól 200 frtig

gyönyörű kivitelben. — A saját házámban levő koporsó-raktár bár- mikor megtekinthető.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziser ellentáll az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésnek alkalmaztatik köszvé- nnyel, oszúnál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörz- sölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gya- korta Horgony-Liniment elvevés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerár- tárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. Richter & Ad. és társa, oszsz. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

Hólyagpapírok

befőzéshez, Nyitrai és Társa papirkereskedésében kaphatók.

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár,

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. ALATT „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL“.

Vértisztító labdacok,

ezelőtt általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatá- sukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziserből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacok háziserül ajánlottak minden ory bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek, mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértelulások, aranyér, béltétlenség, s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység és az abból eredő bajoknál is: így sápkór, idegesség, száraz fejfájásoknál stb. Ezen vértisz- titó labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesélyesebb fájdalmakat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermek által is minden aggodalom nélkül is bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur! Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tek reset az ön fölülmul- hatatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is legmélyebb köszönetemet labdacsa- csodáhatásáért.

Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferenc, Köln, Lindenthal.

Harsche, Föhlik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur! Isten akarata volt, hogy az ön labdacsaik közém közé kerültek, melyeknek ha- tását ezenel megírom: Én gyermekágyban meghültem, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodálatra méltó labdacsaik engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segit- ségül szolgáltak.

Knifcz Teréz.

Bécs-Ujhely. 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt ur! A legforróbb köszönetemet mondok ezenel Önnek 60 éves nagynéném ne- vében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórásban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az Ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel

Weinzeittel Jozefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. márcz. 27-én.

Tekintetes ur! Alulírott ismétlen kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitűnő labdacsa- iból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemat kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat, ahol csak alkalmam nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetsz- széri- nti használására Önt ezenel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel

Hahn Ignác.

T. ur! Felkérem, miszerint az Ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csak az Ön csodálatos labdacsaiknak köszönetem, hogy egy gyomorhajból, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwick Anna.

Ezen vértisztító labdacok csakis a Pserhofer J.-féle, az „arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban, Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a. készíttetnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik 1 frt 5 krba kerül; bérmentelen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalványon eszközöltek) bérmentes küld- déssel együtt 4 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr., és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánóztatnak; ennek következtében kérek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni

és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névaláirással fe- kete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással végzős színben van ellátva.

Bernhard-féle alpesifü ligueur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben, 1/4 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású legjobb szer, minden köszvényes és eszós ba- fogfájás, főfájás, fűszagatás stb. stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított szelencze- vel 2 frt.

Általános tapasz, Staudel tanártól. Utós és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, kipróbálva, 1 tegely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fogbalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve, 1 köcsöggel 40 krajczár, bérmentve 65 kr.

Utifüvedv, üvegecske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Elet-eszencia (prágai csöppek) megrottott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziser, 1 üvegesével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bulrich A. W.-től. Kitűnő háziser a rossz emésztés minden következményei, u. m. főfájás, szédülés, gyomorgöres, gyomorháiv, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalzam, egy üveg 50 krajczár, egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az által képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy do- bozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva balzsam, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 kr., bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Stoll, kolapreparátuma kitűnő szer az idegek erősítésére gyomor és bélhajban szenvedőknek. 1 liter kola elixir, vagy bor 3 frt, 1/2 liter kola elixir, vagy bor 1 frt 60 kr. 1/4 liter kola elixir, vagy bor 85 kr. Császár kola elixir üvegekben 5 frt 50 kr., 3 frt és 1 frt 60 kr.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldal. fejfájás, fogfájás, rheum, stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül, az osztrak lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón meg- nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. Budapesten kapható: Török József gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.

Fenti különlegességek Török J. gyógyszerárban Budapesten, Király utca 12. és Egger A. fia, Ország-Náadorhoz címzett gyógyszerárban, Váci-körút 17. sz. is kaphatók.